MIELIPIDE

Rattikelkka on paras ja jopa nopein mäenlaskuväline. Säkkejä ja liukureita on tullut kokeiltua, mutta Stiga on vienyt aina voiton. **PETTERI P. KOMMENTOI VIIKON KYSYMYSTÄ**

LUKIJALTA

Koskisen syytä tarttua petotutkimuksen ongelmiin

Maa- ja metsätalousministeri ja ministeriö syyllistyvät välinpitämättömyyteen, kun eivät puutu Rktl:n kiistanalaiseen toimintaan petoarvioissa.

Veronmaksajien rahaa käytetään pelkästään susitutkimukseen noin 700 000 euroa vuodessa. Tämän päälle tulevat usean sadantuhannen euron menot muun muassa Rajavartiolaitoksen budjetista maksettavista helikopteri- ja palkkakuluista.

Mitä sillä rahalla saadaan? Vääristeltyä tietoa petokannoista, mikä on johtanut tähän kestämättömään tilanteeseen.

Eikö ministeri Jari Koskisen (kok.) olisi syytä selvittää petotutkimuksen todellinen tilanne? Hän sanoi TV1:n haastattelussa luottavansa täydellisesti Rktl:n petotutkimuksiin. Olisi korkea aika tehdä petohuijauksesta loppu.

Vuonna 2008 Kuhmon riistanhoitoyhdistyksen alueella metsästäjät keräsivät karhujen ulostenäytteitä Rktl:n pyynnöstä. Näytteitä kertyi 250. Kun näytteet oli tutkittu ja loppuraportti tehty, järjestettiin tiedotustilaisuus.

Tutkija Ilpo Kojola luennoi tutkimustuloksista. Keskeistä siinä oli Kuhmon karhujen lukumäärä. Hän kertoi arvelleensa, että Kuhmossa elelee vähän alle 60 karhua. Tutkimustulos todisti hänen olleen oikeassa. Karhujen ulostenäytteissä oli 57:n eri karhun dna:ta.

Tilaisuuden läsnäolijat lukivat esitettyjä tutkimustuloksia, mistä selvisi tutkittujen näytteiden lukumäärä. Se oli 87, kun kerättyjä ja Rktl:lle luovutettuja näytteitä oli 250.

Kojolalta kysyttiin, miten tämä oli mahdollista. Lopulta ristiriita selvisi. Kojola kertoi, että 167 näytettä oli vaan sattunut katoamaan. Todistajina paikalla oli suuri joukko kuhmolaisia tutkimukseen osallistuneita metsästäjiä.

Perhon susilaskenta on uusin esimerkki viranomaisena toimivan Rktl:n mielivallasta. Petolaskennan virhemarginaali on ilmeisesti 600 prosenttia. Onko tämä kohtuullista? Yhteistyö metsästäjien ja Rktl:n välillä on syytä lopettaa toistaiseksi.

Petotutkimukseen liittyvä pannoitus on laillistettua eläinrääkkäystä, mistä tulisi luopua välittömästi.

Metsästyksen yhteydessä useiden ammuttujen pantapetoeläinten kaulat ovat olleet karvattomia ja tulehdustilassa.

Viime syksynä Ähtärissä ammutun karhun kaula oli todella pahassa kunnossa. Kaulassa oli syvä märkivä haava pannan alla.

Tuorein tapaus on Orivedellä metsästystapaturman yhteydessä ammutun karhun kaula. Karva oli lähtenyt pannan alta ja karvattomassa nahkassa oli syvä haava. Vammat tulivat selvästi näkyviin pantaa poistettaessa.

Itse olin mukana susijahdissa 2007 Längelmäen ja Kuhmoisten rajamailla, kun pantasusi Ursa ammuttiin laillisessa jahdissa. Suden pannan alus kaulassa oli karvaton ja märkivän tulehduksen vallassa. Suden panta haittaa huomattavasti sen saalistusta, ja näin ollen koirat tulevat tarpeeseen pelastamaan suden nälkäkuolemalta.

Karhun pannoitus on erityisen ongelmallista karhun pään muodon vuoksi. Panta on laitettava hyvin tiukalle, jotta se pysyisi kaulassa.

On surkuhupaisaa, kun Rktl:n Seppo Ronkainen totesi Ilta-Sanomien haastattelussa, että pannoittaessaan Keuruulla tämän Oriveden karhun hän laittoi pannan erityisen löysälle.

Kaksi tuntia aiemmin olin hänen kanssaan puhelinkeskustelussa. Kerroin hänelle Oriveden karhunpannan olleen kohtuuttoman tiukalla: juuri sai sormen lykättyä sen alle. Tähän Ronkainen totesi, että karhulle on pakko pistää panta kireälle, jotta se pysyisi kaulassa. Viime kesänäkin kaksi karhua sai revittyä pannan pois kaulastaan.

Vetoankin tässä sekä yksityisiin maanomistajiin sekä metsäyhtiöiden päättäjiin, jotta Rktl:lle ei annettaisi lupia petoeläinten pannoituksiin. Ilman maanomistajan lupaa sitä ei voida tehdä.

Petotutkimuksen kannalta pannoitukset eivät ole enää tarpeellisia.

Ne voitaisiin korvata dna-tutkimuksilla, kuten petotutkija Ilpo Kojolakin on todennut. Se säästäisi eläimet kärsimyksiltä ja rahat voitaisiin käyttää johonkin hyödyllisempään kohteeseen.

Antti Tarkkala
Orivesi

JARKKO RUOTSALAINEN

ANTTI TARKKALA

Pannoitukset aiheuttavat petoeläimille kärsimystä. Kirjoittajan mielestä pannoitus on eläinrääkkäystä, josta tulisi luopua välittömästi.

VIERASKOLUMNI

Maalaisjärkeä ja rohkeutta

Lähdin politiikkaan, koska halusin vaikuttaa siihen, että alueiden mahdollisuudet ja ihmisten voimavarat saataisiin käyttöön koko maassa ja pärjäisimme. Uskon koko Suomen mahdollisuuksiin.

Viime kuukausina olen saanut paljon huolestuneita viestejä.

Ihmiset kokevat, että maamme hallitus kurittaa maakuntia ja heikentää alueiden menestymisen edellytyksiä. Kuntauudistus, koulutuspaikkojen leikkaukset, EU:n aluekehitys- ja maatalousrahojen menetykset, vaalipiiriuudistus, varuskuntien lakkautukset ja heikennykset kotimaisen energian tukiin ovat esimerkkejä väärästä politiikasta.

Kyse on keskittävästä politiikasta. En näe siinä mitään järkeä. Keskitetty yhdyskuntarakenne ei ole ekologisesti, taloudellisesti eikä sosiaalisesti kestävämpi kuin omatoimisten ihmisten Suomi.

Maamme on poikkeuksellinen monella lailla: meillä on tilaa asumiseen, maata viljelyyn, puhdasta vettä ja melkoiset luonnonvarat sekä metsissä että maaperässä. Eri alueilla on omat luontaiset vahvuutensa, joihin pitäisi nojata elinkeinotoiminnassa ja kaikessa kehittämistyössä.

Puolustan järkevää aluepolitiikkaa. Tukitoimista saadaan tehokkaita, kun ne suunnataan alueiden vahvuuksiin ja niillä poistetaan työllistämisen esteitä.

Keskittämisen sijaan nyt pitäisi huolehtia liikenneyhteyksistä ja dataverkoista, jotta yritykset voivat menestyä ja työllistää paikasta riippumatta. Myös kuljetuksia ja maataloutta pitää tukea ja näin taata yritystoiminnan kannattavuus avainaloilla.

Tässä kohtaa hallitus näyttää tekevän virheitä kerta toisensa jälkeen.

Nyt jos koskaan suomalaisten kannattaisi satsata maatalouteen. Maailman ruokakriisi on vakava ongelma, mutta meille mahdollisuus. Maatalous on myös hajautetun yhdyskuntarakenteen tukipilari. Jos se ajetaan alas, voidaan unohtaa koko Suomen pitäminen elinvoimaisena.

Maatalous on osa biotaloutta, johon pitäisi panostaa paljon enemmän kuin nyt tehdään.

Suomeen tarvitaan miljardiluokan uuden kasvun rahasto, joka vauhdittaa investointeja, mahdollistaa kokeilut ja luo uusia työpaikkoja tulevaisuuden aloille, kuten ruuan- ja bioenergiantuotantoon, puurakentamiseen ja puun uusiin käyttömahdollisuuksiin. Puusta voidaan tehdä käytännössä kaikkea sitä, mitä öljystäkin, ja ympäristö voittaa.

Näyttää siltä, että maamme hallitus ei herää muutoksiin. Siksi tarvitaan julkisen keskustelun kautta painetta biotalouden ja koko Suomen mahdollisuuksien ymmärtämiseen.

Tarvitaan valistusta ja edelläkävijöitä kuten ennenkin, kun on tehty suuria ratkaisuja isänmaan hyväksi.

Ei meillä olisi hyvinvointipalveluja, kaikille yhteistä peruskoulua tai alueellista korkeakoululaitosta, ellei aikanaan olisi ollut rohkeita ihmisiä eri puolilla maata. He näkivät kauas.

Samaa rohkeutta, päättäväisyyttä ja tekemisen intoa tarvitaan nyt. Kunnianhimon on oltava riittävän korkealla.

JUHA SIPILÄ on kansanedustaja ja keskustan puheenjohtaja.

juha.sipila@eduskunta.fi

Sukulan ohjelmalla on aito tausta

Jyrki Sukulan makujen maa-ohjelma esittelee 11 suomalaista maatilaa ja tarjoaa hetken kuvia tilan arjesta. Helsingin Sanomat uutisoi ohjelman TV-sivuillaan ja epäili, että ohjelma on ruokatehtaiden kuvankiillotusohjelma.

Maaseudun Tulevaisuus esitteli Jyrki Sukulan ja ohjelman perjantain 8.3. numerossa.

Ohjelma on toki viihdeohjelma, mutta voin vakuuttaa, että ohjelmalla on syvällisempi ja aito tausta, josta haluan kertoa.

Isoisäni toimi sodan aikana Helsingissä Hermanni-Vallilan piirissä ruokahuollon vastaavana henkilönä.

1960-luvulla, kun olin lapsi, isoisäni vei minut useasti Vallilan siirtolapuutarhaan tapaamaan ystäviään. Siellä opin, että Helsingin lähiseudun viljelijät ja siirtolapuutarhat pelastivat Helsingin nälkäkuolemalta.

Moni tila antoi vähästäänkin yhteiseen laariin. Siirtolapuutarhoista saatiin omenista ja marjoista vitamiinit työläisperheisiin.

Olen toiminut 25 vuotta Kasvinsuojeluseurassa ja tutustunut sinä aikana tuhansiin viljelijöihin. Joistakin on tullut ystäviäni.

Sain kunnian osallistua maa- ja metsätalousministeriön kasvinsuojelun kansallisen toimintaohjelman työryhmään. Sain osastopäällikkö Kirsi Heinoselta epävirallisen toimeksiannon miettiä kuluttajaviestintää tulevasta IPM-kasvinsuojeluohjelmasta.

Olen jo pitkään halunnut toteuttaa jotain, joka kertoisi siitä rankasta ja ammattitaitoisesta työstä, jota viljelijät joka päivä tekevät. Kolme vuotta kului ja satoja työtunteja ylipuhuessa monia ihmisiä. Vihdoin palaset loksahtivat kohdalleen.

Löysin tv-tuotantoyhtiön, jonka toimitusjohtaja oli itsekin maatilalta kotoisin. Hän tunsi Jyrki Sukulan. Makujen Maa ei ole kuvankiillotusohjelma. Jyrki Sukula on rehellisesti kotimaisen ruuan puolesta puhuva henkilö ja olen iloinen, että saimme juuri hänet ohjelmaan.

Avoin ruokakeskustelu on tämän aikakauden vaatimus. Se on aiheellinen ja tarpeellinen. Koen sen jo omassa työssäni edistäessäni kasvinsuojelua.

Sodan jälkeisessä Suomessa ruoka oli pelkistetysti elinehto. Isoisäni kertomukset ja tämän päivän viljelijän kohtaamat haasteet ovat kovia arjen tarinoita. Kuluttajalle ruoka on tänään elämys, eettinen valinta tai ”trendistatement”. Kuitenkin suurimmalle osalle maailman ihmisistä ruoka on edelleen yksinomaan elämänehto.

Toivottavasti ohjelma on alku rakentavalle ja hyvälle ruokakeskustelulle. Kiitän kaikkia 11 rohkeaa ja hienoa viljelijää, jotka laittoivat ”kroppansa likoon” ohjelmassa. Yksinkertaisesti: kiitos jokapäiväisestä leivästä.

Pertti Rajala
toiminnanjohtaja
Kasvinsuojeluseura ry

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Naismetsurille

Ainakin koivuhalot pinotaan halkaistu puoli ylöspäin. Muilla ei niin suurta väliä.
Ei nimimerkkiä

Pinoa puut halkaistu puoli ylös, jos tarvitset puita pian tai viet ne myöhemmin liiteriin. Jos puut jäävät vuosiksi pinoon, niin halkaistu puoli alas.
Ei nimimerkkiä

Pinoa puut kuori alaspäin, niin pääsee kosteus haihtumaan.
Tyttö maalta

Halottu puoli ylöspäin. Pinon päällimmäinen kerros toisin päin.
Halontekijä

Trafista

Onko nämä Trafin Espanjan työläiset siellä Suomen työttömyyskorvauksella?
Etelän jätkä

Asiaan

Osaisivatko ministerit selittää, miten Kyproksen ajautuminen maksukyvyttömyyteen vaikuttaisi Suomeen ja muuhun Eurooppaan?
Lukuja pliis

Tulolahja

Fortumin johtaja sai 100 000 tekemättä vielä mitään.Taloni kuluttaa tuhat litraa ”fortumia” vuodessa, joten sitä voisi lämmittää tällä hinnalla yli 90 vuotta.
Suhteellisuutta

Viljelijät huomio

Rohkeasti valkuaiskasveja kasvamaan, jottei tarvita gm-soijaa. Rypsi kasvoi viime kesänä hyvin ja seuraavaksi sinilupiinia.
Luomu

Töitä

Haluatko luoda 500 uutta työpaikkaa Suomeen? Lakkaa kantamasta tarjotinta ja astioita ilmaiseksi pois pöydästä kaikissa ruokapaikoissa.
Palvelua

Mikään ei käy

Kilpailuvirasto on kuin exä, teki niin tai näin, niin aina meni väärin päin.
Jallu

Talvivaara

Talvivaara tuhoaa Itä-Suomen vesistöt. Sulkekaa kaivos.
Vihtori

Tietoa vailla

Olemme EU:ssa ja eurossa, mutta uutisissa meille ei Euroopan asioista kerrota juuri mitään.
Miksi?

En muista koskaan nähneeni missään tilastoja tukin hinnasta muissa maissa, ja mitä jää käteen verojen jälkeen.
Aika julkistaa

Navetan betonipalkit uusimisen tarpeessa. Mutta pituus ei vakiomitoituksella. Mistä löytyy sopivat?
Ei nimimerkkiä

Kukahan keksii keinon estää viljelijää syrjäytymiseltä ja väsymiseltä talousahdinkonsa kanssa?
Ei nimimerkkiä

Kannattaakohan vielä tehdä öljykasvisopimusta? Mitä myöhempään sitä paremmat edut? Saavatko ajoissa tehneet pienemmän hinnan?
Kylväjä

Miksi 2. luokan kirje menee nopeammin perille kuin 1. luokan postikortti?
Postcrossari

Päristelyä

Ensin ostetaan moottorikelkka ja sitten päristellään luvatta mihin huvittaa. Maanomistajaa on kuultava, ei muita.
Laki uusiksi

VIIKON KYSYMYS

Mikä on paras väline mäenlaskuun keväthangilla?

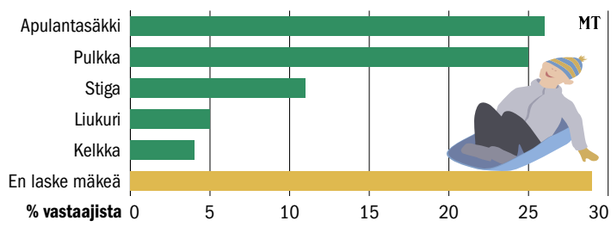

Apulantasäkki päihitti pulkan

Apulantasäkki ja pulkka osoittautuivat lukijoiden suosikeiksi MT:n verkkolehden viikon kysymyksessä, jossa tiedusteltiin mieluisinta mäenlaskuvälinettä.

Viikon kysymykseen tuli vastauksia noin 700.

”Apulantasäkin nostalgia puree, kun yli neljännes vastaajista pitää sitä parhaana. Edullinen perussuomalainen malli, edullinen kierrätystuote”, summasi kyselyn tuloksen osuvasti S-H.H.

Eu-torppari muisteli apulantasäkin kyytejä 1960-luvulla. ”Isäni täytti oljilla tyhjän 50 kg:n lannoitesäkin ja sitoi säkin suun tiukasti kiinni, että kuinka hyvä sillä oli laskea mäkeä keväisillä hangilla. Ei iskenyt peffan ilkeästi suuremmissakaan töyssyissä ja sillä oli todella mukava laskea jyrkissä mutkissakin. Ehdottomasti paras väline mäenlaskuun!”

”Höh, missäs listalta on sukset. Sellaiset kunnon metsäsukset, joilla pääsee vielä takaisin kotiin, kun hankikantokin alkaa päivällä upottaa? Tuo hangilla laskuhan tarkoittaa nimenomaan lumihangella laskua eikä mitään kiiltäväksi jynssättyä pulkkamäkeä”, kommentoi Pasi.

Myös Ulla kummastelee samaa: ”Laskettelu puuttuu listalta. Rinteet ovat täynnä eri ikäisiä mäenlaskijoita.”

Veliveikkonen muisteli lapsuuden laskuja laita- eli kirkkoreellä. ”Ehkä se olisi nykyäänkin ihan käyttökelpoinen tapa. Rekeen mahtuu useita, jopa kymmenenkin, tenavaa kerralla! Kyllähän sukset ovat aina olleet hyvä kapistus mäenlaskussa. Kun suksia laitetaan vierekkäin useita pareja, saadaan valtavan hyvä mäenlaskuväline. Kannattaa kokeilla.”

Nimimerkki Ei temppelikelkalla mäkeen muistutti kuitenkin reellä laskun vaaroista.

”Nimimerkki Veliveikkoselle vaan tiedoksi, että kirkkoreki ei täytä tämän päivän direktiivejä! Kuinka monessa talossa ennen vanhaan meni kirkkoreki uusiksi, kun nuoriso laski sillä mäkeä puhumattakaan siitä, kuinka moni menetti henkensä taikka vammautui. Mummoni sisaruksista kuoli kaksi mäenlaskussa, kun kelkka osui puuhun. Mummoni ei kertonut edes isälleni tästä traagisesta tapauksesta, niin kova paikka tämä tapaturma oli ollut. Stiga-rattikelkkaa voi sentään ohjata ja heinillä täytettyä lannoitesäkkiä pidän myös hyvänä laskea mäkeä.”

MTK:n metsäjäsenyys

Mitä mieltä olet siitä suunnitelmasta, että metsänhoitoyhdistysten jäsenyyden mukana seuraisi myös automaattisesti jäsenyys tuottajajärjestössä?

Ota kantaa vastaamalla uuteen viikon kysymykseen Maaseudun Tulevaisuuden verkkolehdessä.

KAIJALEENA RUNSTEN
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Turvetta riittää tuhansiksi vuosiksi

Suomen maapinta-alasta melkein kolmasosa on suomaata. Suota on noin 9 miljoonaa hehtaaria. Siitä on täysin suojeltua noin 1,2 ja turvetuotannossa 0,1 miljoonaa hehtaaria.

Suomi voisi ottaa uutta suota turvetuotantoon vuosittain 5 000 hehtaaria seuraavat 200 vuotta, eli yhteensä päädyttäisiin miljoonaan hehtaariin.

Vaihtoehtoisesti voitaisiin ottaa 10 000 hehtaaria vuodessa seuraavien 100 vuoden ajan eli yhteensä miljoona hehtaaria.

Otettaessa turvetta 5 000 hehtaarin vuosivauhdilla turvevarat riittäisivät melkein 2 000 vuotta. Yksi vaihtoehto on alkaa vaatia kivihiilen käytön lopettamista, koska se ei uusiudu.

Vuosittain vapautuvalle 5 000:lle tai 10 000 hehtaarille istutettaisiin energiapuuta kasvamaan. Kasvu olisi noin 20 000 tai 40 000 kuutiometriä vuodessa, toisin sanottuna noin 32 000 tai noin 64 000 megawattituntia. Näin estettäisiin myös aavikoituminen.

Turve samoin kuin puu kasvavat Suomessa hitaasti. Taitaa talouskin kasvaa nykyisin hitaasti.

Hämmästyttää, kummastuttaa pientä kulkijaa se, kuinka on mahdollista tulkita turve uusiutumattomaksi luonnonvaraksi. Kummallista on myös, että turpeen hiilidioksidipäästöt ovat laskennallisesti suuremmat kuin kivihiilellä tai öljyllä, vaikka ne eivät uusiudu. Hiilidioksidipäästöt ovat poliittista matematiikkaa.

Suomessa tuotetaan turpeella energiaa 25 000 000 megawattituntia. Energia on sähköä ja lämpöä.

Vihreä puolue ajaa turve-energian käytön lopettamista kuin käärmettä pyssyyn kymmenen tuhannen työpaikan menetyksestä huolimatta.

Jos energiasta 10 000 000 megawattituntia korvattaisiin tuulienergialla, valtion tuki olisi noin viisi miljardia euroa. Lisäksi jouduttaisiin korvaamaan 15 000 000 megawattituntia hiilen tuonnilla. Tämän lisäksi jäisi 10 000 työtöntä.

Tämäkö on vihreiden yhteiskuntavastuuta: sallitaan kaikki ulkomailta tuodut energiamuodot. Haitallista on vain Suomessa tuotettu energia.

Arto Ketola
Jalasjärvi

Luontojärjestöjen käenpoikaset

Luontojärjestöt on perustettu luonnon ja ympäristön tilasta huolestuneiden toimesta. Suurin osa niissä toimivista on aidosti asiaansa ajavia jäseniä. Vaarana on kuitenkin, että niihin soluttautuu aineksia, jotka itse määrittelevät tavoitteensa ja toteuttavat niitä tarvittaessa keinoja kaihtamatta.

Jos kokonaisvaltaista luonnon- ja ympäristönsuojelua kuvattaisiin metrin pituisella janalla, äärimmäisyyshenkilöt ottavat siitä viisi senttimetriä ja kertovat sen edustavan koko järjestön toimintakenttää.

Tähän pätkään he kutistavat talousmetsät, suopellot, sudet, turkistuotannon ja ties mitkä täydellistä suojelua tai toisaalla lopettamista vaativat toimet.

Vaatimuksiaan rummuttamalla he antavat ymmärtää, että vain heidän ehdottomien vaatimustensa toteuttamisella saataisiin parannusta aikaan. Muussa tapauksessa seuraisi täydellinen tuho.

Maailmassa on monenlaisia ihmisiä. Luonnonsuojelun ääripäätä edustaa eräs hindulahko, joka pitää hengityssuojaa sekä lakaisee edessään polun etteivät surmaisi eläviä olentoja sisäänhengityksellään tai polkisi sandaalin alle. Myös eloton luonto voidaan nostaa epäjumalan asemaan.

Joku vastustaa henkeen ja vereen hiekan ottamista jääkaudella syntyneistä harjuista mutta ei itse suostuisi kärryteihin tai multimusasuntoihin.

Kainuussa Talvivaaralla on paljon ongelmia ratkottavina. Uskon niiden järjestyvän. Onhan ihminen käynyt Kuussakin ja lähettänyt luotaimia Marsiin.

Lopuksi pyydän teitä, joilla on valtaa ja voimaa, ottamaan edellä mainittujen järjestöjen toiminnan ja taloudenpidon tarkkailuun. Vippaskonsteilla haalittuja avustuksia ei saa jakaa verovaroista. Perusteitta maksetut pitää periä takaisin ennen uusien myöntämistä.

Seuranta on myös turvallisuuskysymys. Kaikkea inhimillistä toimintaa vastustamaan vihkiytyneiden keinot voivat yllättää. Talvivaaran toimitiloihin heitettiin savupommi. Yhtiön toiminnan lopettamista ajavat vähättelivät sitä, mutta mitä olisi tapahtunut, jos se olisi ollut muutamaa kaliperiä raskaampaa sorttia.

Matti Korhonen
rajavartija evp
Sotkamo